

[Bernhard Baunsgaard]

skatteminister- som økonomiministerposten. Det var hr. Anders Andersen. Sagen er den, at en række af de forslag, som partiet venstre nu prioriterer meget højt, kunne være gennemført, hvis skatteministeren dengang havde villet det. Lad mig tage nogle eksempler.

Der sker, hedder det i punkt 4, en ændring af beløbsgrænsen for overførsel af erhvervsindkomst til medhjælpende ægtefælle. Ja men vi havde jo foreslået det, og hvis hr. Anders Andersen havde støttet dette forslag, så havde dette beløb været forhøjet. Hvad skete der under hr. Anders Andersen? Der skete en nedsættelse af det beløb, der kunne overføres til ægtefællen. Nu har man altså den modsatte politik.

Hvis jeg ikke husker galt, så er punkt 9, muligheden for et ekstra skattemæssigt fradrag i forbindelse med afholdelse af udgifter til forskning og udvikling, et forslag, som uden videre, hvis skatteminister Anders Andersen havde fremsat det, havde kunnet få flertal i folketinget.

Punkt 18 siger: »Der gennemføres en omlægning af rentebeskatningen, som sikrer mod diskrimination af erhvervsaktive investeringer.« Hr. Anders Andersen har før været inde på reformer af beskatningen. Jeg kan minde om, at det er hr. Anders Andersen, der har fået gennemført den nye beregning af personfradraget, så det giver lige stor lettelse for alle uanset indkomsten. Hvis venstre virkelig mener det, der står i punkt 18 om, at man skal høre op med at diskriminere erhvervene gennem fradragene, hvorfor i alverden kom der så ikke et forslag dengang? Så vidt jeg forstår, er socialdemokratiet også tilhængere af det, de radikale er tilhængere af det, SF er tilhængere af det, VS er tilhængere af det. Sikken et flertal, der kunne være blevet, hvis venstre havde gennemført en fradragsreform! Hr. Anders Andersen – sådan har jeg forstået ham – var dybt optaget af det, og hvis det, der står i punkt 18 og i bemærkningerne, virkelig skal tages alvorligt: at venstre fortsat er interesseret i, at der skal ske noget på fradragsområdet, så vil jeg stærkt opfordre til, at denne besked tilgår venstres skatteudvalgsmedlemmer, så der kan ske noget på området.

Endnu et eksempel på, at det er noget forbløffende, der sker her, er, at man ikke, medens man har skatte- og økonomiministerposten, kan godkende det, man nu siger er så

væsentligt. Det er punkt 20: »Kapitalvindingsskatten ophæves.« Der blev fremsat forslag, dengang skatteministeren hed Anders Andersen, om, at man skulle lette kapitalvindingsskatten. Det må dog være et led i, et skridt på vejen mod en ophævelse, men dengang stemte venstre imod det. Lad det så være, hvad det være vil.

Hvis man foretager en vurdering af forslaget som helhed, så må jeg sige, at jeg ikke tror på de gunstige virkninger, venstre forestiller sig. Jeg har hørt venstremænd stå heroppefra og harcelere over forslag, der meget lignede dette forslag, men som var fremsat af fremskridtspartiet. Jeg synes ikke, at venstres argumentering er mere overbevisende, end fremskridtspartiets argumentering var, dengang venstres ordfører gik så hårdt imod det.

En række af enkeltforslagene er derimod noget, vi godt kan se på, og forligspartierne har jo set på en række af dem. Hvis venstre igen vil have forslag, så kan man tage punkt 16: »Udligningsskatten ophæves.« Det er jo et forslag, der for længst er fremsat. Punkt 17: »Dobbeltbeskatningen af aktieudbyttet begrænses«, bliver et led i den fortsatte række af forslag fra regeringen, støttet af forligspartierne.

Det eneste, der virkelig peger fremad, er som sagt, hvis venstre mener noget alvorligt med, at fradragene, sådan som de virker i dag, er diskriminerende med hensyn til rentebetalingen i selskaberne. Det er virkelig lovende, hvis der menes noget med disse ord, men det vil arbejdet i udvalget kunne afsløre. Det er jo så sandt, som det er sagt: store indkomster får i dag 70 pct. af en renteudgift betalt af de andre skatteydere. Selskaberne får en skattereduktion på 40 pct. af renteudgiften, og det er diskriminerende mod vores erhvervsliv.

Jeg ved det ikke, men jeg håber meget, at venstre mener noget med det, der er skrevet i bemærkningerne, og at det ikke bare er noget, der er sluppet igennem ved en fejltagelse.

Arne Melchior (CD):

Jeg fortsætter som substitut for hr. Bollmann, som er vort medlem af skatte- og afgiftsudvalget, og skal på CDs vegne gøre nogle få bemærkninger.